

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **L. F.**

skazanego za przestępstwo z art. 276 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 stycznia 2013 r.,

zażalenia L. F. na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 9 listopada 2012 r. w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku

p o s t a n o w i ł:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że za podstawę jego wydania przyjąć art. 122 § 1 kpk i uznać wniosek skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku za bezskuteczny,**
- 2. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu z dnia 11 września 2012 r. Na to postanowienie zażalenie wniósł skazany, w którym podniósł, że zaskarżone postanowienie swoją treścią zdecydowanie odbiega od stanu rzeczywistego dotyczącego jego osoby. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Sąd Okręgowy zaskarżonym postanowieniem odmówił skazanemu przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dwóch powodów. Pierwszy, że przedmiotowy wniosek był spóźniony, gdyż wniesiono go po upływie zawitego 7 dniowego terminu od dnia ustania przeszkody. Drugi, że skazany nie wykazał żadnych przekonujących przyczyn, które uniemożliwiły mu złożenie wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w ustawowym terminie.

Trzeba jednak zauważyć, że w przedstawionej sytuacji procesowej Sąd Okręgowy nie powinien w ogóle przystąpić do merytorycznego rozpoznania sprawy. Termin 7- dniowy do złożenia wniosku o przywrócenie terminu ma bowiem charakter zawity (art. 126 § 1 k.p.k.). Oznacza to, że czynność procesowa dokonana po upływie tego terminu jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k.). Sąd Okręgowy ustalił, że wniosek o przywrócenie terminu skazany złożył po upływie 7 dni od daty ustania przeszkody. W konsekwencji, na podstawie art. 122 § 1 k.p.k., powinien ten wniosek uznać za bezskuteczny. Na to postanowienie, jako zamykające drogę do wydania wyroku w postępowaniu kasacyjnym, przysługuje także zażalenie (art. 459 § 1 k.p.k.).

W tym stanie rzeczy, skoro zaistniała okoliczność związana z uchybieniem terminu zawitego do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, to należało zmienić zaskarżone postanowienie, dostosowując treść rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego do wskazanego jako pierwszy powodu jego wydania. Natomiast wobec prawidłowego ustalenia, że doszło do uchybienia zawitego terminu, zaskarżone postanowienie w tym zakresie zostało utrzymane w mocy.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.